

[Wilhelm.]

vet bedre stillet, men i forhold til, hvordan de ville have haft det, hvis de havde været beskæftiget, er de jo ikke blevet bedre stillet ved denne massive pengeudpumpning fra statens side, tværtimod.

Men der har altså været dækning herhjemme. Det viser sig ved, at vi ellers ville have haft enten en galoperende inflation eller et galoperende betalingsbalanceunderskud eller — mere sandsynligt — en kombination af de to ting. Det har som bekendt ikke været tilfældet, tværtimod. Det er et udtryk for, at der på en eller anden måde har været dækning for denne udpumpning herhjemme. Der har været en vækst i bankernes indlånsmasse; udpumpningen er altså for så vidt besvaret af en øget opsparring. Man kan gætte på, hvem det er, der har foretaget den; jeg tror ikke, det er de arbejdsløse, jeg tror ikke, det er de lønarbejdere, som endnu er i beskæftigelse. Det gamle statslån blev i hvert fald opsuget, og det, der i virkeligheden sker med dette lovforslag, er, at en passiv kapital, som ellers ikke kunne anbringes og forrentes, af staten nu bliver sikret effektiv rente på i hvert fald de 10 pct., som disse obligationer lyder på, og i realiteten vel noget mere, med de kurstab, der er kalkuleret med. I stedet for at have liggende enorme likvide summer, som ville trykke den effektive rente, siger man nu i strid med, hvad man sagde for et par år siden, hvor man altid hyklede at være interesseret i et rentefald, at det vil være frygteligt med et sådant rentefald: nu må vi spænde sikkerhedsnet ud under den passive kapital, den skal, til trods for at den ikke kan anbringes produktivt på nogen måde, have sikkerhed for at holde sit renteniveau. Det er det, der ligger i statslånet, det er det, der ligger i Nationalbankens udsalg af sine mere traditionelle obligationer til de andre pengeinstitutter, og det er det, der ligger i det nye her med de 19 mia kr.

Selvfølgelig kan man true os med valutaflugt, men det er jo den klassiske fremgangsmåde, dette med at true os til et valg mellem pest og kolera. Jeg sagde det sidst og vil sige det igen: vi lader os ikke tvinge ind i den valgsituation, hvor valget kun står mellem pest og kolera. Det, man nu vil gøre her igen, er at sikre forrentningen af den danske finanskapital. Det koster skatteyderne, og

det koster lønarbejderne først og fremmest. Med andre ord, mens statsmagten gennem indkomstpøolitik søger at holde reallønnen for arbejderklassen nede for at lette krisen på den måde, må den samtidig holde renten — og dermed finanskapitalens indtægter — oppe for at undgå valutaflugt. For mens arbejdskraften jo trods alt stadig væk er noget bundet af landegrænser, er kapitalen international og kan ikke rammes af en indkomstpøolitik, som man ellers snakker så meget om.

Når man ikke har kunnet forhindre valutaflugt på anden vis, så kommer man med sikkerhedsnettet under den høje rente, og det vil vi altså som her begrundet ikke medvirke til.

Finansministeren (*Heinesen*):

Jeg vil gerne takke ordførerne for socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, socialistisk folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-dekokraterne for tilslutning til det foreliggende lovforslag. At hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke kunne give forslaget tilslutning, er jo ikke nogen overraskelse. Når hr. Svend Andersen (Rosk. a.) siger, at der godt kunne have været nogle flere oplysninger af forskellig art, herunder om afdragernes størrelse, er der ikke meget andet at sige til det, end at deres størrelse afhænger af den nøjere udformning af statslånet, og hvis statslånet ellers skal have en smidig afsætning, er det nødvendigt, at man undervejs i takt med, hvad markedet kan bære, kan tilpasse vilkårene, herunder renten. Men der vil da ikke være noget som helst i vejen for, at vi, hvis hr. Svend Andersen (Rosk. a.) mod forventning pludselig skulle begynde at interessere sig seriøst for dette forslag og ikke bare bruge det som en platform for fremskridtspartiets sædvanlige grammofonplade med skattelettelse osv., præsterer nogle regneeksempler, der kan illustrere afdragernes størrelse.

Jeg kan om dem i øvrigt sige, at de vil ligge i størrelsesordenen fra omkring ½ mia kr. til omkring 5 mia kr. p. a. og altså slet ikke det beløb, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) nævnte, alt altså afhængigt af, hvordan man nærmere udformer låneforslaget.

Så spørger hr. Svend Andersen (Rosk. a.), hvordan man finansierer afdragene, og der